

Grad Rijeka

62.

Temeljem članka 18. Odluke o vodoopskrbi Upravni odbor Javnog poduzeća »VODOVOD I KANALIZACIJA« d.o.o. Rijeka, na sjednici dana 17. veljače 1994. donio je

PRAVILNIK

o opskrbi vodom i izvedbi vodovodne mreže sa vodovodnim priključcima

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Pravilnikom utvrđuju se uvjeti i način opskrbe potrošača pitkom vodom putem javne vodovodne mreže, izvedba vodovodnih instalacija i priključivanja na vodovodnu mrežu, a poradi pravilne opskrbe pitkom vodom, zaštita voda, osiguranja potrebnih količina vode i njene higijensko-tehničke ispravnosti.

Članak 2.

Ovim Pravilnikom uređuju se i reguliraju međusobna prava i obveze potrošača i Javnog poduzeća »Vodovod i kanalizacija« Rijeka (u daljnjem tekstu: Javno poduzeće).

Članak 3.

Individualnu (kućni, stambenu ili poduzeća) vodovodnu mrežu čine vodovodne cijevi s pripadajućim uređajima i to počevši od glavnog vodomjera, koji služi za obračunavanje potrošnje vode na nekretnini, pa nadalje.

Investitor svih radova na individualnoj vodovodnoj mreži je vlasnik, korisnik ili posjednik nekretnine (potrošač) na čije ime glasi vodovodni priključak.

Članak 4.

U slučaju predviđenog prekida opskrbe vodom Javno poduzeće dužno je obavijestiti potrošače najmanje jedan dan prije prekida opskrbe vodom putem sredstava javnog izvješćivanja, a veće potrošače i pismeno ili putem telefona.

U slučaju iznenadnog kvara na javnoj vodovodnoj mreži, potrošači se isključuju iz vodoopskrbnog sustava bez prethodnog obavješćivanja, ali uz obvezu naknadne obavijesti.

Ukoliko do prekida vodoopskrbe dođe radi rekonstrukcije ili popravka mreže, Javno poduzeće dužno je o svom trošku osigurati najnužnije količine vode za potrebe domaćinstva u stambenim naseljima.

Članak 5.

Javno poduzeće može uvesti ograničenje potrošnje vode za zemljišta, opskrbe zone, kategorije potrošača i za cijelo vodoopskrbno područje u slučaju poremećaja u vodoopskrbi, a uz suglasnost Poglavarstva Grada Rijeke i Poglavarstva općina.

Potrošači su dužni držati se uputa i odredaba o racionalnom trošenju vode.

Ukoliko se potrošači ne pridržavaju uputa i odredaba o racionalnom korištenju vode, Javno poduzeće ovlašteno je privremeno ili povremeno prekinuti opskrbu vodom, opskrbljujući potrošače samo količinama koje su nužne da se udovolji minimum higijensko-sanitarnih potreba.

Javno poduzeće nije odgovorno za eventualne štete nastale potrošačima uslijed provođenja radnji predviđenih člankom 4. i 5. ovog Pravilnika.

Članak 6.

Voda iz vodovodnog sustava koristi se temeljem Ugovora zaključenog između Javnog poduzeća i potrošača.

Potrošačim vode smatra se svaka fizička ili pravna osoba u čijem je vlasništvu nekretnina, ili ima pravo korištenja, upravljanja ili posjeda nekretnine, a koja je s Javnim poduzećem sklopila ugovor iz prethodnog stavka.

Ukoliko nekretninu koristi više korisnika, posjednika, ili ima više vlasnika, oni su dužni između sebe odrediti osobu koja ih predstavlja, odnosno osobu na čije ime će biti izveden vodovodni priključak i koja će biti u obvezi spram Javnog poduzeća.

Članak 7.

Potrošačem vode u stambenim i drugim objektima smatra se organ upravljanja tim objektom.

Iznimno, potrošačem vode u stambenim zgradama u kojima su ugrađeni vodomjeri za svaki stan, (pomoćni vodomjer) u skladu sa odredbom članka 19. Pravilnika, smatra se nositelj stanarskog prava, odnosno vlasnik stana.

II. PRIKLJUČAK NA JAVNU VODOVODNU MREŽU

Članak 8.

Nekretnine se priključuju na javnu vodovodnu mrežu, izvedbom vodovodnog priključka.

Priključak se sastoji od spojnog voda na uličnu vodovodnu mrežu i vodomjernog okna, u kojem se nalazi: ventil ispred i iza glavnog vodomjera, vodomjer i spojni komadi.

Članak 9.

Izvedbu vodovodnog priključka odobrava Javno poduzeće.

Priključak izvodi i vodomjer ugrađuje Javno poduzeće, po zaprimljenom pismenom zahtjevu vlasnika odnosno korisnika nekretnine.

Članak 10.

Uz pismeni zahtjev, tražitelj vodovodnog priključka, dužan je priložiti situaciju terena (urbanističku situaciju, katastarski plan ili geodetski plan) u mjerilu 1:1000, s označenom katastarskom česticom i zemljišno-knjižnim vlasnikom.

Priključak za stambene i druge objekte može se odobriti, ako tražitelj vodovodnog priključka posjeduje građevinsku dozvolu, ili gdje ona nije potrebna, odgovarajuće uvjerenje organa uprave, za objekt za kojeg se traži priključak.

Za društvene, stambene i gospodarske objekte, uz zaht-

jev za vodovodni priključak, tražitelj priključka dužan je dostaviti Javnom poduzeću na suglasnost izvedbeni projekt priključka vode.

Tehničke i ostale uvjete za odobrenje i izvedbu priključka na vodovodnu mrežu utvrđuje Javno poduzeće.

Članak 11.

Vodovodni priključak odobrava se kao:

- a) stalni priključak – trajno rješenje vodoopskrbe
- b) privremeni priključak i
- c) priključak za poljoprivredne svrhe

Stalni vodovodni priključak odobrava se, ako je razvojna vodovodna mreža izgrađena u naselju u skladu sa urbanističkim planom naselja i na temelju tehničke dokumentacije vodoopskrbe naselja.

Privremeni priključak odobrava se, ako razvojna vodovodna mreža po naselju nije izgrađena, pa se priključak daje na najbližu vodovodnu mrežu.

Privremenim priključkom smatra se i gradilišni priključak, potreban za izgradnju objekta.

Priključak za poljoprivredne svrhe može se odobriti samo, ako se time ne pogoršava vodoopskrba postojećim potrošačima.

Članak 12.

Vodovodni priključak izvodi se na javnoj površini, u neposrednoj blizini javne vodovodne mreže, na nogostupu, zelenoj površini ili kolniku.

Članak 13.

Dvije ili više susjednih nekretnina, u pravilu, ne mogu imati zajednički priključak na vodovodnu mrežu.

Javno poduzeće može odobriti i izvesti dva ili više glavnih vodomjera u zajedničkom vodomjernom oknu, sa jednim priključkom na vodovodnu mrežu, ako za to postoje opravdani razlozi i tehničke mogućnosti.

Kod stambenih objekata za više ulaza, u pravilu se ugrađuje glavni vodomjer za svaki ulaz.

Članak 14.

Način i mjesto izvedbe vodomjernog priključka, veličinu vodomjernog okna, vrstu materijala za priključak, te položaj i promjer cijevi, vodomjera i ventila, određuje Javno poduzeće, vodeći računa o interesima potrošača i tehničkim mogućnostima.

Članak 15.

Javno poduzeće može zahtijevati odvajanje instalacije, ili izvedbu posebnog priključka, kod korištenja zgrade od strane potrošača različitih kategorija u odnosu na cijenu vode, određujući pri tome primjeren rok, koji ne može biti kraći od 30 dana, u kojem je potrošač dužan izvršiti rekonstrukciju instalacije.

Ukoliko se prenamjenom prostora, dio stambenog objekta pretvara u poslovni prostor, potrošnja vode se može registrirati i po istom vodomjeru, s tim da se za stambeni dio obračunava dotadašnji prosjek potrošnje vode, a preostala količina vode obračunava se za poslovni dio objekta.

Članak 16.

Javno poduzeće može odbiti izvedbu vodovodnog priključka, ako nekretnina nije spojena s javnom kanalizaci-

jom, ili ako nije priključena na propisno izgrađenu nepropisnu septičku jamu odgovarajućeg kapaciteta.

Iz sanitarno-tehničkih i drugih razloga, Javno poduzeće može uskratiti spajanje potrošača s vodovodnom mrežom ili isključiti potrošača iz opskrbe vodom.

O uskraćivanju spajanja individualne vodovodne mreže s javnom vodovodnom mrežom, prema stavku 2. ovog članka, Javno poduzeće je dužno obavijestiti nadležne organe.

Javno poduzeće ne smije dozvoliti izvedbu vodovodnog priključka na postojeću vodovodnu mrežu novim tražiteljima priključka, ako se time znatno pogoršava vodoopskrba postojećih potrošača.

Članak 17.

Sve troškove izgradnje vodovodnog priključka, troškove premještanja priključka, ili odvajanje instalacije i priključka, kao i troškove održavanja priključka, snosi tražitelj priključka ili potrošač.

Cijenu priključka određuje Javno poduzeće, na osnovi cijene potrebnih radova i ugrađenog materijala.

Tražitelj priključka dužan je prije izvedbe priključka osigurati financijska sredstva, odnosno položiti akontaciju za izvođenje radova.

Okončani obračun troškova vrši se po izvršenim radovima.

Priključak vode ne može se izvesti, sve dok tražitelj priključka ne podmiri i druge propisane komunalne obveze.

Članak 18.

Investitori koji grade stanove, dužni su osigurati mjerenje utroška vode ugradnjom vodomjera posebno za stambeni, a posebno za svaki poslovni prostor.

Ukoliko objekt mora imati i hidrantski vod, za njega se izvodi odvojeni priključak sa vodomjerom.

Mjerenje utroška vode za stambeni dio vrši se preko glavnog vodomjera za cijeli stambeni objekt ili za svaki pojedini ulaz.

Članak 19.

Moguće je mjerenje utroška vode i za svaki stan ukoliko se projektom vodovodne instalacije zgrade predvide pomoćni vodomjeri za svaki stan, ugrađeni u posebnim vodomjernim oknima (nišama ili šahtama) u hodniku najniže etaže stambene zgrade.

Pristup ovako ugrađenim pomoćnim vodomjerima moguće je samo uz prisutnost predstavnika javnog poduzeća.

Članak 20.

Troškove održavanja i kontrole vodovodnog priključka s pomoćnim vodomjerom iz čl. 19. snosi potrošač.

Obračun utroška vode prema pomoćnim vodomjerima iz čl. 19. ovog Pravilnika, vršiće se tako da će se očitavati glavni i pomoćni vodomjeri istovremeno, a nastala razlika iskazana između glavnog vodomjera, kao osnovnog za obračun i zbroja potrošnje pomoćnih vodomjera, obračunavat će se razmjerno utrošku vode registrirane na pomoćnim vodomjerima.

Članak 21.

Individualni vodomjeri ugrađeni u stanove (sanitarne prostore, kuhinje i dr.), nisu u skladu s tehničkim i sanitarnim

nim propisima i Javno poduzeće ih ne evidentira i prema njima ne obračunava utrošak vode.

Raspored utroška hladne vode prema individualnim vodomjerima iz stavka 1. ovog članka, obračunava se na osnovi stanja očitano na glavnom vodomjeru i dijeli na sve potrošače prema broju članova domaćinstva, ili na osnovi očitavanja individualnih vodomjera potrošača, pri čemu će se uskladiti očitavanje i vrijednosti na individualnim vodomjerima s očitanom vrijednošću na glavnom vodomjeru, koji je mjerodavan za naplatu utroška vode.

Članak 22.

Ako se stanja na individualnim vodomjerima razlikuju od očitano stanja na glavnom vodomjeru, svim stanarima se vrijednosti očitane na individualnim vodomjerima povećavaju ili smanjuju za postotak, koji osigurava naplatu stvarno utrošenih količina hladne vode prema glavnom vodomjeru.

Članak 23.

Ako svi potrošači u određenom objektu nemaju ugrađene individualne vodomjere, onda se raspored utroška hladne vode vrši na osnovi glavnog vodomjera, na način da potrošači koji imaju ugrađen individualni vodomjer plaćaju utrošak vode prema očitanoj stanju na individualnom vodomjeru, a razliku potrošene vode do očitano stanja na glavnom vodomjeru plaćaju potrošači koji nemaju ugrađen individualni vodomjer, srazmjerno broju članova porodičnog domaćinstva.

Članak 24.

Gubitke, do kojih dođe uslijed kvara na individualnoj (kućnoj) vodovodnoj mreži, snosi poduzeće ili osobe koje upravljaju tim objektom ili su njegovi vlasnici.

Članak 25.

Naknada za utrošenu vodu izračunava se množenjem očitane potrošnje vode, na glavnom vodomjeru u m³, s važećom cijenom 1m³ vode.

Račun za utrošenu vodu ispostavlja se potrošačima u pravilu jednom mjesečno.

Kada se iz bilo kojih razloga ne može utvrditi utrošak vode po vodomjeru, zbog njegove neispravnosti ili kvara, utrošak određuje Javno poduzeće, prema prosječnom mjesečnom utrošku vode iz protekle godine, a za vremensko razdoblje u kojem je vodomjer bio neispravan.

Članak 26.

Javno poduzeće dužno je upozoriti potrošača ukoliko uoči, da mu je potrošnja vode znantije porasla u odnosu na uobičajeni prosjek, a radi mogućeg kvara na kućnim instalacijama ili individualnoj vodovodnoj mreži.

Potrošač je dužan obavijestiti Javno poduzeće, ukoliko uoči oštećenja vodovodnog priključka ili javne vododne mreže.

Članak 27.

Potrošači mogu zahtijevati kontrolu vodomjera i prije roka predviđenog za baždarenje vodomjera.

Ukoliko se kontrolom iz stavka 1. ovog članka utvrdi da je vodomjer ispravan, sve troškove vezane za kontrolu

vodomjera snosi potrošač.

Ako se ustanovi da je vodomjer neispravan, troškove kontrole snosi Javno poduzeće, a potrošaču se za određeni mjesec obračunava potrošnja vode prema prosječnom utrošku vode u istom razdoblju prethodne godine.

III. PROJEKTIRANJE I IZGRADNJA ULIČNE VODOVODNE MREŽE

Članak 28.

Izgradnja nove i rekonstrukcija postojeće vodovodne mreže, vrši se na osnovi unaprijed izradene tehničke dokumentacije.

Osnova za izradu tehničke dokumentacije, radi izgradnje vodovodne mreže za potrebe urbaniziranog područja je situacija razine provedbenog urbanističkog plana, odnosno urbanističkog projekta, te uzdužni i poprečni profil prometnica.

Bez osnove iz stavka 2. ovog članka, tehnička dokumentacija vodovodne mreže razine izvedbenog projekta, ne može se izrađivati osim u slučaju izrade projekta magistralnih cjevovoda, odnosno dovodnih cjevovoda do naselja.

Članak 29.

Projektantske uvjete za izradu tehničke dokumentacije za vodovodnu mrežu određuje i daje Javno poduzeće.

Projektant je dužan pridržavati se uvjeta iz stavka 1. ovog članka.

Projektant je dužan pribaviti suglasnost na projektirani cjevovod, od Javnog poduzeća i od ostalih poduzeća, koje imaju svoje podzemne instalacije.

Članak 30.

Javno poduzeće je u pravilu investitor izgradnje svih objekata i uređaja javne vodoopskrbe na području Grada Rijeke i općina.

U svezi sa stavkom 1. ovog članka, Javno poduzeće »Vodovod i kanalizacija« Rijeke, obavlja sve stručne poslove.

Članak 31.

Kada je investitor druga pravna osoba, ona je dužna od Javnog poduzeća ishoditi suglasnost za obavljanje poslova investitora na izgradnji dijela vodovodne mreže. U tom slučaju investitor će s Javnim poduzećem ugovoriti nadzor.

Članak 32.

Kada je investitor druga pravna osoba, pod uvjetima iz članka 31. ovog Pravilnika, Javno poduzeće će preuzeti igradeni objekt u svoja osnovna sredstva, uz donošenje odluke investitora o prenosu osnovnog sredstva bez naknade.

Investitor objekta iz stavka 1. dužan je predati Poduzeću svu pripadajuću tehničku dokumentaciju.

Članak 33.

Javna vodovodna mreža u naseljima, ugrađuje se u pravilu na javnoj površini i to u zeleni pojas, nogostup ili trup ceste.

Dubina kanala za uliču vodovodnu mrežu mora osiguravati pokriće tjemena cijevi sa 100 cm nadsloja, vodeći računa o konačnoj visini terena.

Članak 34.

Kada se javna vodovodna mreža polaže u privatno zemljište, vlasnici korisnici i posjednici nekretnina, dužni su dozvoliti pristup na zemljište radi snimanja, projektiranja i obilježavanja zemljišta, izvođenja radova na izgradnji, rekonstrukciji, održavanju i iskorištavanju objekata vodoopskrbe.

Vlasnici, korisnici i posjednici nekretnina imaju pravo na naknadu štete, koja im nastane radnjama ovlaštenih osoba Javnog poduzeća, ili njegovih kooperanata, prilikom izvođenja radova iz stavka 1. ovog članka.

Članak 35.

Razmak između vodovodne mreže i ostalih podzemnih instalacija (električnog kabela, PTT kabela, plinovoda i kanalizacijskih cijevi) u uzdužnom pravcu (vodoravnom), mora iznositi najmanje 50 cm.

Kod poprečnog križanja, razmak između vodovodne mreže i ostalih podzemnih instalacija po visini, mora iznositi najmanje 30 cm, kod čega kabeli moraju biti u zaštitnoj cijevi i označeni trakom.

Vodovodna mreža ne smije biti postavljena ispod kanalizacijskih cijevi, niti kroz revizionu okna kanalizacije, odnosno kanalizacijske cijevi se postavljaju ispod cjevovoda pitke vode.

Članak 36.

Javno poduzeće nije odgovorno za štete nastale poduzetim radnjama radi održavanja instalacija, ukoliko se investitori, odnosno korisnici ostalih podzemnih instalacija nisu pridržavali tehničkih normativa propisanih u prethodnom članku.

Članak 37.

Izgradnjom, održavanjem ili rekonstrukcijom objekta smještenog u blizini javnog vodovoda, kao i rekonstrukcijom ceste, ne smije se dovesti u pitanje normalna vodoopskrba, a niti ometati normalno korištenje i održavanje vodovodne mreže i ostalih objekata vodoopskrbe.

Eventualnu potrebu prelaganja vodovodnih instalacija dogovaraju zajednički investitor radova i Javno poduzeće.

Radove iz prethodnog stavka može izvoditi jedino Javno poduzeće, a troškove izvedenih radova snosi investitor.

IV. UREĐAJI ZA POVEĆAVANJE I SMANJIVANJE PRITISKA VODE I VODOVODNA INSTALACIJA U OBJEKTIMA

Članak 38.

Uređaj za povećavanje pritiska vode (hidrofor, hidrocel) ugrađuje se onda, kada raspoloživ pritisak u uličnoj vodovodnoj mreži nije dovoljan za potrebe i opskrbu potrošača vodom.

Uređaji za povećavanje pritiska vode, kod visokih zgrada, projektiraju se tako, da se pomoću njih opskrbljuju vodom samo oni katovi, za koje nije dovoljan raspoloživ pritisak ulične vodovodne mreže.

Niži katovi opskrbljuju se vodom neposredno iz ulične vodovodne mreže.

Članak 39.

Prije izdavanja građevinske dozvole, za objekte u kojima je predviđen uređaj za povećavanje pritiska vode, Javno poduzeće mora se dostaviti odgovarajuća tehnička dokumentacija na odobrenje.

Stambeni i drugi objekti u kojima je ugrađen uređaj za povećanje pritiska vode bez odobrenja Javnog poduzeća, ne mogu se spojiti na javnu vodovodnu mrežu.

Članak 40.

Kod svih potrošača, koji rade s kemijsko-bakteriološkim opasnim tvarima i imaju svoju industrijsku vodu za proizvodne i protupožarne svrhe, a vodu iz javnog vodovoda troše ne samo za piće, već povremeno i za tehnološke potrebe, mora se uređaj za povećanje pritiska spojiti na vodovodnu mrežu preko rezervoara bez pritiska, odnosno potpuno onemogućiti mogućnost mješanja pitke i zagađene vode.

Rezervoar bez pritiska mora se koristiti i u slučajevima, kada je maksimalna satna potrošnja vode potrošača tako velika, da bi znatnije pogoršala vodoopskrbu ostalih potrošača na tom području.

Članak 41.

Uređaj za povećanje pritiska postavlja se u objekt za koji je izrađen, ili na nekretnini čiji je posjednik potrošač.

Uređaj za povećanje pritiska vode investira, koristi i održava korisnik, odnosno posjednik nekretnine.

Članak 42.

Kada je iz opravdanih tehničkih razloga pritisak vode u uličnoj vodovodnoj mreži prevelik za potrebe potrošača, potrošač može iz vodomjernog okna, ili u kućnoj vodovodnoj instalaciji, ugraditi uređaj za smanjenje pritiska vode (reducir ventil).

Uređaj za smanjenje pritiska vode, na individualnoj vodovodnoj mreži, ugrađuje i održava potrošač, odnosno korisnik ili posjednik nekretnine o svom trošku.

Članak 43.

Projekti za instalaciju vode u objektima, rade se na temelju raspoloživih hidrauličkih veličina i ostalih uvjeta, koji postoje u uličnoj mreži na području, gdje se objekti grade.

Podatke iz stavka 1. ovog članka daje Javno poduzeće.

Prije izdavanja odobrenja za izgradnju objekta, treba zatražiti suglasnost Javnog poduzeća na projekt vodovodne instalacije.

Projekt vodovodne instalacije mora biti izrađen u skladu s odredbama ovog Pravilnika i s drugim tehničkim propisima.

V. IZDAVANJE SUGLASNOSTI NA GRAĐEVINSKE I DRUGE LOKACIJE OD STRANE JAVNOG PODUZEĆA

Članak 44.

Kod izrade urbanističkih planova - propisa, jedna od podloga za mogućnost izgradnje stambenih i gospodarskih

objekata i prometnica je i Odluka o sanitarnoj zaštiti izvora vode za piće na riječkom području.

Članak 45.

Investitor objekta, projektant ili nadležna služba, dužna je, prije odobrenja lokacije za izgradnju stambenih i gospodarskih objekata i prometnica, zatražiti i suglasnost od Javnog poduzeća, Sanitarne inspekcije i Javnog poduzeća »Vodoprivreda« Rijeka.

Tražilac suglasnosti iz stavka 1. ovog članka, dužan je uz zahtjev dostaviti i situaciju terena razine provedbenog urbanističkog plana, odnosno katastarskog plana u dvije kopije, s označenom potrebnom količinom vode za sanitarne, tehnološke i protupožarne potrebe, te način odvodnje zagađenih i oborinskih voda, kao i vrstu i stupanj zagađenja otpadnih voda.

Članak 46.

Investitor objekta mora voditi računa da udaljenost od objekta do vodovodne mreže (cijevi), mora biti najmanje 2 metra.

Ukoliko je zbog izgradnje objekata potrebna rekonstrukcija, ili prelaganje vodovodne mreže troškove projektiranja i rekonstrukcije snosi investitor objekta, a radove izvodi Javno poduzeće.

Zabranjeno je spajanje uzemljenja na vodovodne instalacije.

Članak 47.

Javno poduzeće je dužno, u roku 30 dana, po prijemu zahtjeva, izdati uvjete ili suglasnost na lokaciji u smislu članka 45. ovog Pravilnika.

Članak 48.

Za lokaciju, odnosno za urbanizirana područja za koja Javno poduzeće nije dalo suglasnosti u smislu članka 45. i 46. ovog Pravilnika – Javno poduzeće nije obavezno osigurati priključenje na vodovodnu mrežu.

VI. ODRŽAVANJE JAVNIH BUNARA I CISTERNI

Članak 49.

Kontrolu sanitarne ispravnosti vode u javnim cisternama obavlja Zavod za zaštitu zdravlja Rijeka, na teret Sanitarne inspekcije nadležne za zdravstvo.

U izvanrednim prilikama Poglavarstvo grada Rijeke odnosno poglavarstva općina ili Odjel gradske uprave za komunalni sustav mogu odrediti posebne uvjete za korištenje javnih cisterni.

VII. PROTUPOŽARNA ZAŠTITA PUTEM JAVNOG VODOOPSKRBNOG SUSTAVA

Članak 50.

U cilju efikasne protupožarne zaštite, potrebno je osigurati dovoljne količine vode iz javnog vodoopskrbnog sustava.

Kod projektiranja i izgradnje vodovodne mreže i drugih vodoopskrbnih objekata potrebno je:

a) postavljati hidrante na uličnu mrežu u naseljima, u međusobnom razmaku od najviše 120 m,

b) vodovodnu mrežu dimenzionirati tako, da se osiguraju ovi uvjeti:

- za grad i turistička naselja, istovremeno djelovanje dvaju protupožarnih hidranta kapaciteta od po 6, 7 l/s vode u trajanju od najmanje dva sata;
- za manja mjesta, djelovanje jednog hidranta kapaciteta 6,7 l/s u trajanju od najmanje dva sata;
- za sela, djelovanje jednog hidranta kapaciteta 2,5 l/s u trajanju od najmanje dva sata;
- za industrijske i druge objekte, količine vode potrebne za gašenje požara, odredit će zavisno od najmanjeg objekta, organ uprave nadležan za poslove zaštite od požara.

Članak 51.

Javno poduzeće je dužno o svom trošku standardnim oznakama obilježiti položaj hidranta na postojećoj vodovodnoj mreži.

Kod izgradnje nove vodovodne mreže troškovi obilježavanja hidranta terete investitora.

VIII. OBVEZE POTROŠAČA I JAVNOG PODUZEĆA

Članak 52.

Naknadu za utrošenu vodu, kao i ostale naknade po ispostavljenim računima Javnog poduzeća, te druge obveze financijske prirode u smislu ovog Pravilnika, potrošač je dužan podmiriti u roku 10 dana, računajući od dana primitka računa, a iznimno, u skladu s ugovornom obvezom.

Članak 53.

Prigovore na visinu obračunate naknade za potrošak vode, kao i za druge naknade koje proizlaze iz ovog Pravilnika, potrošači dostavljaju javnom poduzeću u pismenom obliku u roku od 8 dana od dana primitka računa.

Prigovor iz stavka 1. ovog članka ne odgađa plaćanje računa. U slučaju opravdanog prigovora Javno poduzeće će ispravljeni račun dostaviti potrošaču u roku od 30 dana od dana primitka prigovora.

Prigovor na visinu obračunate naknade za utrošak vode po individualnom vodomjeru, koji nije registriran kod Javnog poduzeća neće se razmatrati.

Članak 54.

Naknada za utrošenu vodu plaća se za svu količinu vode, koja je registrirana na glavnom vodomjeru, po kojem se obračunava utrošak.

Javno poduzeće, neće naplatiti naknadu za korištenje vode za nastali višak potrošnje, ako se dokaže da je voda potrošena za gašenje požara i u slučaju iz članka 27. stavak 3. ovog Pravilnika.

Članak 55.

Potrošač može pismenim putem privremeno ili trajno odjaviti korištenje vode, uz obvezu plaćanja troškova skidanja vodomjera.

Potrošač mora zatražiti privremeno skidanje vodomjera u slučaju, kada ne namjerava koristiti vodu iz javne vodovodne mreže duže od mjesec dana, a naročito u zimskom periodu, zbog veće mogućnosti smrzavanja i oštećenja vodomjera i instalacija, te nekontroliranog istjecanja vode.

Ako potrošač zahtjeva da mu se ponovno postavi vo-

domjer, dužan je platiti odgovarajuću naknadu za montažu vodomjera.

Članak 56.

Sve promjene vlasništva, posjeda ili korištenja nekretnina dužni su vlasnici, posjednici ili korisnici nekretnina prijaviti Javnom poduzeću pismeno bez odlaganja, uz naznaku točnog naziva i adrese potrošača i broja vodomjera.

Ako raniji vlasnik, posjednik, ili korisnik nekretnina ne obavijesti Javno poduzeće o promjenama iz stavka 1. ovog članka, ostaje i dalje u obvezi prema Javnom poduzeću za plaćanje utroška vode u toj nekretnini.

IX. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 57.

Izmjene i dopune ovog Pravilnika donose se na način i po postupku po kojem je Pravilnik donesen.

Članak 58.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od donošenja.

Rijeka, 17. veljače 1994.

Predsjednik
Upravnog odbora
Mario Kajapi, v. r.

63.

Na temelju članka 43. Odluke o odvodnji i pročišćavanju otpadnih voda – kanalizaciji na području grada Rijeke i Općina Bakar, Čavle, Jelenje, Kastav, Klana, Viškovo, Kostrena i Kraljevica, Upravni odbor Javnog poduzeća »Vodovod i kanalizacija« d.o.o. Rijeka, na sjednici dana 17. veljače 1994. godine donio je

P R A V I L N I K

o odvodnji otpadnih i oborinskih voda, izvedbi instalacija kanalizacije, uvjetima i načinu priključivanja na kanalizacijsku mrežu

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Pravilnikom uređuju se uvjeti i način odvodnje oborinskih, otpadnih i drugih voda, izvedba instalacija kanalizacije i priključivanja na kanalizacijsku mrežu u cilju zaštite čovjekove okoline, posebno izvorišta pitkih voda i mora za zagađivanje, radi mogućnosti njihova korištenja.

Članak 2.

Pravilnikom se uređuju međusobna prava i obveze korisnika javne kanalizacije i Javnog poduzeća »VODOVOD I KANALIZACIJA« d.o.o. Rijeka (u daljnjem tekstu: Javno poduzeće) kao i trećih lica.

Članak 3.

Korisnikom javne kanalizacije smatra se svaka fizička ili pravna osoba, koja je vlasnik ili upravlja i koristi se nekretninom, koja je priključena na javnu kanalizaciju kojom upravlja Javno poduzeće, sa koje otječu otpadne, oborinske i druge vode, a kanalizacijski priključak je izveden prema odredbama ovog Pravilnika.

Kao nekretnina smatra se svako zemljište ili objekt koji je unesen u katastar, kao posebna katastarska čestica, bez obzira, da li je njime upravlja ili je u vlasništvu, odnosno posjedu jedne ili više osoba.

Članak 4.

Otpadne, oborinske i druge vode odvođe se putem javne kanalizacije i sustava oborinske i meliorativne odvodnje.

Članak 5.

Otpadnim i drugim vodama smatraju se:

- a) sanitarne otpadne vode tj. vode iz domaćinstva, turističkih objekata, ugostiteljstva i sl.
- b) industrijske otpadne vode, koje su nastale kao posljedica tehnološkog procesa u industriji, zanatstvu i drugim djelatnostima
- c) rashladne otpadne vode
- d) radioaktivne otpadne vode sa sadržajem radioaktivnih tvari i otpada,
- e) oborinske vode kao posljedica kiše, tuče, topljenje snijega i sl.
- f) vode od pranja ulica
- g) drenažne vode.

Članak 6.

Pod priključivanjem na kanalizacijsku mrežu podrazumijeva se spajanje interne kanalizacije objekta ili nekretnine sa javnim kanalizacijom kojom upravlja Javno poduzeće putem kanalizacijskog priključka i kontrolnog okna.

Pod priključivanjem na kanalizacijsku mrežu smatra se i proširenje interne kanalizacije odnosno povećanje kapaciteta postojećeg stambenog, poslovnog, privrednog i drugog objekta, uvjetovanih nadogradnjom, proširenjem, adaptacijom sa promjenom namjene, promjenom tehnološkog procesa i sl. uključujući i poljoprivredno zemljište, za čije se potrebe traži proširenje instalacija interne kanalizacije, odnosno povećanje potrebnih kapaciteta odvodnje.

II. JAVNA KANALIZACIJA

Članak 7.

Osnovu javne kanalizacije na području Grada Rijeke i Općina izrađuje Javno poduzeće sukladno smjernicama i razvojnim planovima Grada Rijeke i Općina.

Članak 8.

Javna kanalizacija se izgrađuje kao mješoviti ili razdjelni sustav.

Članak 9.

Javna kanalizacija može se graditi na osnovu propisane dokumentacije prema važećim propisima o građenju.

Članak 10.

Javno poduzeće je u pravilu investitor izgradnje svih objekata i uređenja javne kanalizacije.

Kada je investitor druga pravna osoba Javno poduzeće će preuzeti izgrađeni objekt u svoja osnovna sredstva, po zakonom predviđenom načinu i postupku.

Članak 11.

Javna kanalizacija se može koristiti prema odredbama važećih propisa, vodoprivrednoj osnovi i odredbama ovog Pravilnika.

Članak 12.

U javnu kanalizaciju ne smiju se ispuštati otpadne tvari, kojima se narušava projektirani hidraulički režim toka vode u cjevovodima, stabilnost objekta, rad strojeva na kanalizacijskim crpkama, tehnički nadzor i održavanje ili povećavaju troškovi u pogonu.

Članak 13.

U javnu kanalizaciju ne smiju se ispuštati naročito:

- krute i viskozne tvari, koje same ili u kontaktu sa drugim tvarima mogu prouzročiti smetnje u protoku vode kroz cijevi ili druge smetnje u radu kanalizacijskih objekata i uređaja kao što su: pepeo, drozga, slama, otpaci i strugotine metala, plastike i drva, stablo, krpe, perje, dlake, meso životinjske utrobe, vapneni mulj, ostaci vapna, otpad od proizvodnje piva, konzervi i destilacija, ostaci kemikalija, boja i sl.

Talozi koji nastaju pri pročišćavanju voda, cementni mulj, ostaci betona kod proizvodnje betona, tvari koje nastaju čišćenjem i održavanjem betonara i asfaltnih baza kao i kruti otpaci hrane, plivajuće tvari i drugo.

- kisele i alkalne, agresivne i ostale štetne tvari koje nepovoljno djeluju na materijal od kojega su izgrađene kanalizacijske cijevi, objekti i uređaji kanalizacijskog sustava,

- tvari, koje same ili u kontaktu sa drugim tvarima mogu izazvati smetnje i opasnost po zdravlje ili život ljudi ili spriječiti ulaz u kanale, objekte i uređaje radi održavanja i popravka kao što su: zapaljive i eksplozivne tekućine, štetni i plinovi neugodnog mirisa (sumporovodik, sumporni dioksid, dušikovi oksidi, cijanidi, klor i drugi),

- patogene bakterije ili virusi,
- radioaktivne materije,
- ostale štetne tvari.

Članak 14.

Zdravstvene, veterinarske i druge organizacije u čijim bi se otpadnim vodama mogle naći patogene bakterije ili virusi opasni po zdravlje ili život ljudi, moraju svoje otpadne vode izložiti posebnom postupku – dezinfekciji prije ispuštanja u javnu kanalizaciju.

Članak 15.

Korisnici javnog kanalizacijskog sustava su dužni otpadne vode koje ispuštaju u javnu kanalizaciju svesti na kvalitet vode utvrđenih prema važećim propisima, vodoprivrednim uvjetima i aktima Javnog poduzeća, to jest do određ-

nog standarda sanitarno-potrošnih voda, a koje neće ugroziti pravilan rad – tehnološki postupak uređaja za pročišćavanje.

III. IZGRADNJA OBJEKATA I UREĐAJA JAVNE KANALIZACIJE

Članak 16.

Projekt javne kanalizacije i izvedba pojedinih djelova moraju biti usklađeni sa sustavom kanalizacije, koji je u funkciji.

Prije projektiranja javne kanalizacije, projektant je dužan zatražiti uvjete za projektiranje od Javnog poduzeća.

Članak 17.

Za izgradnju javne kanalizacije mogu se upotrijebiti slijedeće cijevi:

- a) azbest-cementne cijevi,
- b) armirano-betonske cijevi,
- c) plastične cijevi,
- d) poliesterske cijevi,
- e) keramičke cijevi,
- f) ljevano-željezne cijevi,
- g) čelične cijevi.

Za oborinske vode mogu se upotrijebiti i betonske cijevi.

Osim cijevi mogu se graditi i betonski kanali jajolikog, potkovičastog, ili okruglog oblika, betonirani na licu mjesta, ili od montažnih elemenata, a čiji oblici su određeni hidrauličkim i statičkim uvjetima.

Članak 18.

Javna kanalizacija mješovitog sustava se u pravilu izvodi u sredini trupa prometnice.

Kod razdjelnog sustava javne kanalizacije, kanal kojim se odvodi sanitarna, industrijska i radioaktivna otpadna voda izvodi se u pravilu na suprotnoj strani prometnice od one na kojoj strani je položen javni vodovod i to na udaljenosti od 1,00 m računajući od ruba nogostupa prema sredini trupa prometnice.

Članak 19.

Dozvoljeni padovi kanala određuju se granicama od 0,3 do 100 ‰.

Minimalni dozvoljeni pad treba osigurati samoispiranjem kanala za period suhog vremena, koji se dokazuje hidrauličkim proračunom.

Maksimalna dozvoljena povremena i privremena brzina protoke može iznositi 6,00 m/sek.

Članak 20.

U slučajevima potrebe većih padova od 100 ‰, prekide padova u kanalima treba izgrađivati sa kaskadama u kontrolnim oknima.

Visina kaskade može iznositi od 0,30 do 1,50 m.

Članak 21.

Na mjestima izmjene horizontalnih i vertikalnih pravaca kanala moraju se izgraditi kontrolna okna.

Ova kontrolna okna postavljaju se i na spojevima ulič-

nih kanala.

Kontrolna okna se postavljaju i na pravcu osovine kanala do najveće udaljenosti od 50 metara, kod prohodnih kanala.

Kod neprohodnih kanala razdaljina između kontrolnih okana ne smije biti veća od 35 metara.

Najmanje svijetla veličina kontrolnog okna treba da je $1,00 \times 1,00$ m odnosno kod drugačije izvedbe $1,00 \text{ m}^2$.

Članak 22.

Kontrolno okno postavlja se i na kanalskom priključku u pravilu neposredno uz regulacionu liniju.

Najmanja svijetla veličina kontrolnog okna treba biti $0,70 \times 1,00$ m.

Članak 23.

Dno kontrolnog okna, kada se izgrađuje kineta za međusobni spoj kanala, treba da je u visini osovine najnižeg kanala.

Članak 24.

Ulični slivnici moraju biti tipizirani i sadržavati željeznu rešetku i taložnicu.

Najmanja svijetla veličina kišnog slivnika treba biti $\varnothing 50$ cm, a taložnica najmanje dubine 1,00 m i zapremnine $0,25 \text{ m}^3$.

Članak 25.

Ulični slivnici se postavljaju na razmacima koji odgovaraju površini odvodnjavanja od 50 do 100 m^2 .

Razmak uličnih slivnika kod manjih padova ulica mora biti takav da ulični slivnici mogu potpuno odvesti vodu sa tih površina koji razmak može biti od 30 do 60 m, a kod ulice sa velikim padovima razmak između slivnika ne smije preći 30 m.

Ulični slivnici se postavljaju i na raskrižju ulica.

Članak 26.

Kanalizacijski priključak uličnih slivnika kod mješovitog kao i kod razdjelnog sustava ne može biti manji od $\varnothing 20$ cm.

Članak 27.

Minimalni profil cijevi javne kanalizacije iznosi kod mješovite kanalizacije $\varnothing 40$ cm, a kod razdjelne kanalizacije $\varnothing 30$ cm.

Članak 28.

U slučaju potrebe odstupanja od odredbi iz članka 19., 20., 21., 22., 25. i 27. ovog Pravilnika, za takva odstupanja obvezno je izraditi tehničku dokumentaciju sa dokazom hidrauličnog proračuna.

Članak 29.

Ako odvodni kanal nije dovoljno ventiliran kroz spojeve kanalizacijskih priključaka, postavljaju se posebna ventilacijska okna.

Članak 30.

Sva kontrolna i druga okna moraju imati ugrađene ljevano-željezne penjalice i biti pokrivena ljevano-željeznim

poklopcima tipa koji mora izdržati normalno opterećenje gradskog prometa.

Na kolektorima velikih profila i koji se nalaze na dubini većoj od 2,5 m mora se ugraditi i ledna zaštitna ograda u skladu sa propisima o sigurnosti pri radu.

Članak 31.

Kod izgradnje i održavanja objekata i uređaja javne kanalizacije, obvezna je primjena važećih standarda i tehničkih propisa.

IV. INTERNA KANALIZACIJA

Članak 32.

Internu kanalizaciju sačinjavaju: instalacije, objekti i uređaji za sakupljanje i pročišćavanje otpadnih voda iz objekata i sa katastarskih čestica – nekretnina, te građevine i uređaji za odvod sakupljenih voda do kontrolnog okna iz čl. 22. ovog Pravilnika na spoju interne sa javnom kanalizacijom.

Članak 33.

Interna kanalizacija mora biti izgrađena i održavana tako:

- da se isključi mogućnost zagađivanja okoline bilo razlijevanjem otpadnih voda po površini, bilo prodiranjem zagađenih voda u podzemne slojeve,
- da se spriječi prenošenje zaraznih bolesti,
- da je zaštićena od djelovanja usporene vode u javnoj kanalizaciji.

Članak 34.

Otpadne vode koje su agresivne, toksične ili su zagađene patogenim klicama, virusima i radioaktivne, pročišćavaju se i neutraliziraju putem posebnih uređaja za pročišćavanje.

Članak 35.

Uređaji interne kanalizacije koji su namijenjeni za pročišćavanje i neutraliziranje otpadnih voda, moraju biti izvedeni tako, da je osigurano neprekidno pročišćavanje i neutraliziranje i kroz vrijeme kada se uređaji čiste ili popravljaju.

Članak 36.

Interna kanalizacija mora biti izgrađena od materijala koji je vodonepropustan, te otporan na kiseline i lužine u granicama Ph – vrijednosti 6,0 – 9,0 kao i na ostale agresivne tvari i izvedena tako da je omogućeno uzimanje uzoraka otpadne vode radi analize njenog sastava i svojstva i to za sve karakteristične pogone i tehnološke cjeline u kojima se kao takve pojavljuju.

Članak 37.

Pročišćavanju se i neutraliziraju ove otpadne vode:

- oborinske vode sa neizgrađenih dijelova zemljišta, zelenih i prometnih površina preko pjeskolova i slivnika,
- vode s prometnih i drugih površina zagađenih uljnim tvarima i vode iz garaže preko odgovarajućih odjeljivača za

ulje, masti i tekuća goriva,

– vode sa površina uređenih za pranje vozila, iz mehaničkih i bravarskih radionica za popravak motornih i drugih vozila i javnih garaža preko taložnica za krute tvari i odjeljivača za masti, ulja i tekuća goriva,

– vode iz industrijskih pogona, zanatskih radionica, klaonica poljoprivrednih i šumarskih gospodarstva i pogona koji u svom tehnološkom procesu imaju otpatke krutih ili ljepljivih tvari koje bi svojim taloženjem mogle štetno djelovati na sustav odvoda, preko taložnica i odgovarajućih odjeljivača,

– industrijske otpadne vode koje su agresivne, toksične ili opterećene drugim opasnim i štetnim tvarima preko dopuštenih količina ili vode zagađene patogenim klicama ili virusima, a koje bi mogle utjecati na promjene fizikalnog, kemijskog ili biološkog sastava vode, tako da ova može svojim djelovanjem oštetiti javni odvodni sustav, ugroziti zdravlje i život radnika zaposlenih na čišćenju i popravku odvodnih sustava i drugih građana, te dovesti do onesposobljavanja uređaja za pročišćavanje voda, preko posebno izgrađenih i u pogonu provjerenih uređaja za pročišćavanje (predkondicioniranje otpadnih voda),

– vode iz skladišta i pogona koji u svom tehnološkom procesu uskladištavaju ili koriste ulja, masti, boje, lakove, tekuća goriva, otapala i slične materije specifično lakše od vode, preko odgovarajućih odjeljivača,

– vode iz rashladnih sustava koje nisu u direktnoj vezi s tehnološkim procesom i koje osim povišenja temperature nisu poprimile nikakva dodatna fizička ili kemijska onečišćenja, ako su toplije od 40°C, preko odgovarajućih rashladnih uređaja,

– vode iz restorana i kuhinja javne ishrane, koje sadrže prekomjerno masnoću, ulja, krutih i plivajućih ostataka hrane, putem odgovarajućih odjeljivača masti i ulja,

– radioaktivne vode, preko odgovarajućeg uređaja uz redovno i sistematsko praćenje i ispitivanje inteziteta radioaktivnosti.

Članak 38.

Na područjima gdje nije izgrađena javna kanalizacija, obvezna je izgradnja sabirnih odnosno septičkih jama i to samo za individualne stambene objekte, na temelju odredbi Odluke o sanitarnoj zaštiti izvora vode za piće na riječkom području.

Prilikom izgradnje poslovnih, proizvodnih, ugostiteljskih, zdravstvenih, turističkih i drugih objekata dozvoljava se izgradnja septičke jame uz prethodno pribavljene uvjete vodoprivrednih i sanitarnih tijela – uprave, sukladno odredbama Odluke iz st. 1. ovog članka.

Članak 39.

Sabirne jame moraju biti izgrađene bez ispusta i prelijeva, sa vodonepropusnim dnom i stijenkama, a prema uvjetima koje određuje nadležni organ.

U septičke – sabirne jame mogu se upuštati samo:

- sanitarne otpadne vode,
- industrijske otpadne vode koje su nastale kao posljedica tehnološkog procesa,
- radioaktivne otpadne vode ako su prethodno pročišćene do propisanog stupnja.

Članak 40.

Oborinske i površinske, te vode koje nisu nastale kao

posljedica tehnološkog procesa, ne smije se ispuštati u septičke – sabirne jame.

Članak 41.

Sustavi interne kanalizacije koji nemaju priključak na javni odvodni sustav, a izgrađeni su prije stupanja na snagu ovog Pravilnika, smatraju se privremenim i mogu se koristiti pod uvjetima predviđenim odredbama ovog Pravilnika i uz pridržavanje propisa i sanitarnotehničkih normi za korištenje odnosnih objekata, te uvjeta navedenih u odobrenju za njihovo građenje.

Članak 42.

Nakon izgradnje javnog odvodnog sustava vlasnik odnosno korisnik septičke jame dužan je izgraditi kanalizacijski priključak radi priključenja na javni odvodni sustav.

Izgrađenu internu kanalizaciju vlasnik odnosno korisnik nekretnine dužan je priključiti na javni odvodni sustav u roku od 6 mjeseci.

Članak 43.

Nakon priključenja interne kanalizacije na javni odvodni sustav vlasnik odnosno korisnik nekretnina, dužan je sve dosadašnje instalacije i uređaje, koji se više neće koristiti, odstraniti ili sanirati.

V. IZVOĐENJE INTERNE KANALIZACIJE

Članak 44.

Interna kanalizacija se izvodi samo na temelju propisane dokumentacije prema važećim propisima o građenju.

Projekt interne kanalizacije i izvedba pojedinih dijelova moraju biti usklađeni sa sustavom javne kanalizacije.

Članak 45.

Za izvođenje interne kanalizacije mogu se upotrijebiti sljedeće cijevi:

- a) keramičke cijevi,
- b) azbest – cementne cijevi,
- c) armirano – betonske cijevi
- d) plastične cijevi
- e) poliesterske cijevi,
- f) lijevano – željezne cijevi,
- g) olovne cijevi
- h) željezno – pocinčane cijevi

Za oborinske vode u horizontalnim odvodima izvan objekata mogu se upotrijebiti i betonske cijevi.

Članak 46.

Dozvoljeni padovi kod horizontalne interne kanalizacije, određuju se u granicama od 2 do 10%, a prema materijalu iz kojeg su cijevi izrađene.

Izuzetno u pojedinim slučajevima može se dozvoliti i minimalni pad od 1% uz posebno projektno obrazloženje.

Minimalni dozvoljeni pad treba da osigura samoispiranje kanala interne kanalizacije za vrijeme suhog toka, koji pad se dokazuje hidrauličkim proračunom.

U slučajevima potrebe većih padova od 10% analogno se primjenjuje odredbe članka 19. i 28. ovog Pravilnika.

Članak 47.

Kanali interne kanalizacije koji se polažu izvan zgrade, moraju se polagati uporedno sa vanjskim zidovima zgrade i moraju biti udaljeni najmanje 1,00 m od zida zgrade.

Sve izmjene pravca kanala u horizontalnom ili vertikalnom smjeru moraju se rješavati kontrolnim oknima.

Članak 48.

U cilju kontrole kanala na prelazu iz horizontalne u vertikalnu cijev, treba postaviti kontrolno okno.

Kontrolna okna na kanalima zgrada moraju imati najmanju veličinu 0,80 x 0,80 m, a u objektu 0,60 x 0,80 m, dubine najmanje 0,50 m.

Iznimno u objektu se mogu postaviti kontrolna okna najmanje veličine 0,50 x 0,50 m, dubine manje od 0,50 m. Sva kontrolna okna moraju biti pokrivena poklopcima od lijevanog željeza.

Članak 49.

Na svakom otvorenom prostoru, dvorišta i sl. mora se postaviti onoliki broj slivnika koliko je potrebno za odvod površinske vode.

Slivnici se postavljaju i u objekte, zavisno od namjene prostora.

Veličina slivnika mora biti takva, da je u stanju primiti količinu vode, prema namjeni prostora ili površine, odnosno proračunu.

Članak 50.

Slivnici moraju imati željeznu rešetku sa otvorima najveće širine 10–15 mm, a ako odvođe vodu sa otvorenih površina, onda moraju imati i posebnu taložnicu za zadržavanje zemlje, pijeska i dr.

Članak 51.

Minimalne dimenzije kanalskih cijevi za pojedine odvođe u objektu, treba da iznose:

- a) za glavni priključak kanal Ø 150 mm,
 - b) za odvod jednog oluka (kišnice) od zgrade Ø 125 mm,
 - c) za odvod jedne školjke WC Ø 100 mm,
 - d) za odvod jednog umivaonika Ø 50 mm,
 - e) za odvod rešetke iz praonice Ø 100 mm,
 - f) za odvod kupaonske kade Ø 65 mm,
 - g) za odvod kupaonskog tuša Ø 70 mm,
 - h) za odvod kuhinjskog sudopera Ø 65 mm,
- Manji Ø od 50 mm ne mogu se ugrađivati.

Članak 52.

Objekti i prostorije koji se nalaze ispod razine ulice, moraju se osigurati posebnim ručnim ili kombiniranim zatvaračem, da ne bi voda za vrijeme uspora iz uličnog kanala kroz te izljeve plavila prostorije.

Na ovaj zatvarač ne smiju se spajati ostali kanali koji odvođe fekalne i oborinske vode i druge vode iz viših etaža.

Članak 53.

Na nakretninama koje su položene tako, da ih za vri-

jeme visoke vode djelomično ili potpuno poplavi voda iz rijeka ili mora, ne smije se vršiti spajanje kanala sa nužnicima, pisoarima, slivnicima i drugim kanalizacijskim objektima.

U iznimnim slučajevima može se dozvoliti odstupanje uz provođenje posebnih mjera osiguranja.

Članak 54.

Svi vodeni zatvarači (sifoni) moraju imati oblik »V« ili »S«, tako da je zatvor vodom osiguran.

Iznimno se može dozvoliti i zatvaranje pomoću pokretnog zvona, kugle, kapka i tome slično.

Promjer cijevi vodenog zatvarača ne smije biti veći nego što je otvor kroz koji se voda izljeva.

Za vodene zatvarače mogu se upotrebljavati cijevi od olova, bakra, mesinga ili lijevanog željeza.

Upotreba vodenih zatvarača iz cinka nije dozvoljena.

Članak 55.

Vodeni zatvarač mora imati otvor radi čišćenja, koji mora biti hermetički zatvoren sa vijcima.

Drugi način pričvršćivanja ovog otvora nije dozvoljen.

Kada postoji mogućnost ispražnjenja vodenog zatvarača isisavanjem, mora se predvidjeti mjera sigurnosti koja onemogućava ovo pražnjenje.

Članak 56.

Izljevi u objektu, odnosno njihovi vertikalni dovodi moraju se provjetravati, a ventilacijske cijevi se moraju postaviti do iznad krova i zaštititi propisanom kapom.

Cijevi za provjetravanje kanalizacijskog uređaja mogu biti lijevano-željezne s olovnim spajanjem, željezno-pocinčanog lima, azbest-cementne ili druge prikladne cijevi.

Članak 57.

Kanali u kojima se u većoj količini odvođe masne tekućine (s prometnih i drugih površina zagađenih uljenim tvarima, garaža, uređaja za pranje vozila, bravarskih i mehaničkih radionica za popravak motornih i drugih vozila, industrijskih pogona, klaonica, restorana i kuhinja javne ishrane i iz drugih objekata), moraju imati odgovarajuće taložnice, odjeljivače za masti, ulja i tekuća goriva, ljepivih tvari, boja, lakova, otapala i sl. materijala specifično lakših od vode.

Članak 58.

Kanali kojima se odvođe agresivne, toksične ili opterećene drugim opasnim ili štetnim tvarima, zagađene patogenim klicama ili virusima, radioaktivne vode i vode povišene temperature, moraju imati odgovarajuće uređaje za pročišćavanje, neutraliziranje i rashlađivanje otpadne vode.

Članak 59.

Objekti i uređaji iz članka 57. i 58. ovog Pravilnika moraju osiguravati kvalitetu otpadne vode da se ona smije ispustiti u javnu kanalizaciju.

Članak 60.

Preljevi iz rezervoara za vodu, česmi, vodoskoka, friži-

čera i sl. ne smije se spajati direktno na kanal, već ih treba spajati preko posebnih cijevi u slivnike objekta.

Članak 61.

Kišni oluci s malih krovnih površina, balkona i sl. mogu se izljevati u dvorišta ili vrtove.

U kišne oluke nije dozvoljeno uvoditi otpadnu nečistu vodu.

Članak 62.

Interna kanalizacija mora biti pregledno razvrstana, s propisanim padovima, zaštićena od utjecaja temperature, udaraca ili slegnuća, smrzavanja, a u nasipima stručno podizana protiv preloma, nagnećenja i sl.

Članak 63.

Interna kanalizacija se ne smije ukrštavati s vodovodnim instalacijama.

Iznimno ukoliko se ne može iznaći tehničko rješenje, u smislu prethodnog stavka ovog člana, dijelovi interne kanalizacije moraju prolaziti ispod vodovodnih instalacija.

Članak 64.

Odvodni kanali u zidovima, polažu se u posebnim žljebovima i moraju biti udaljeni od dimovodnih i ventilacijskih cijevi najmanje 15 cm, a od vodovodne instalacije najmanje 30 cm i to uvijek odvojenim žljebovima.

Članak 65.

Interna kanalizacija ne smije biti provedena kroz sklonište za zaštitu od zračnog napada, već se mora izgraditi posebni zaštitni – obložni zid radi zaštite interne kanalizacije i zaštite od nadiranja vode iz kanalizacije.

Članak 66.

Izvođenje interne kanalizacije može obavljati samo poduzeće ili samostalni obrtnik registriran za tu vrstu djelatnosti.

Članak 67.

Kod izgradnje i održavanja objekata i uređaja interne kanalizacije, obavezna je primjena važećih standarda, tehničkih propisa, pa i u slučajevima privremenih tehničkih rješenja.

VI. PRIKLJUČIVANJE NA JAVNU KANALIZACIJU

Članak 68.

Objekt ili nekretnina (u daljnjem tekstu: objekt) može u pravilu imati samo jedan priključak na javnu kanalizaciju.

Članak 69.

Kanalizacijskim priključkom se smatra dio interne kanalizacije kojim se nekretnina ili objekt povezuje s javnom kanalizacijom, bez obzira na udaljenost nekretnine – objekta od javne kanalizacije.

Kanalizacijski priključak uspostavlja Javno poduzeće na

teret osobe, koja upravlja nekretninom ili objektom, ili je njen vlasnik odnosno posjednik.

Osoba za čiji se račun izvodi kanalizacijski priključak dužna je Javnom poduzeću platiti odgovarajuću naknadu.

Članak 70.

Javno poduzeće koje upravlja sustavom javne kanalizacije određuje mjesto postavljanja, tip kontrolnog okna iz članka 22. ovog Pravilnika i mjesto spajanja kanalizacijskog priključka s javnom kanalizacijom i isključivo izvodi kanalizacijski priključak do kontrolnog okna.

Projekt – rješenje kanalizacijskog priključka izrađuje Javno poduzeće, na pismeni zahtjev i na teret budućeg korisnika javne kanalizacije.

Članak 71.

Objekt otvorenog, poluotvorenog sustava gradnje ili drugi objekti mogu imati samo jedan kanalizacijski priključak.

Članak 72.

Objekti koji se sastoje od niza stambenih jedinica s posebnim ulazom, moraju imati samostalne kanalizacijske priključke za svaki ulaz.

Članak 73.

Javno poduzeće može iznimno dozvoliti za objekt dva ili više kanalizacijskih priključaka, kada za to postoje opravdani tehnički razlozi, kao napr.: kod većih objekata, nepovoljne konfiguracije terena, razdjelnog sustava javne kanalizacije, posebnih uvjeta tehnološkog procesa i dr., uz uvjet da interna kanalizacija koja pripada jednom kanalskom priključku, bude potpuno odjeljena.

Članak 74.

Kod objekta kod kojih se treba postići visoki stupanj sigurnosti odvodnje, u odnosu na namjenu objekta, mora se priključni kanal izvesti s dva razvodna odvoda radi mogućnosti brzog prespajanja instalacija u cilju normalne odvodnje.

Članak 75.

Poslovni prostori u objektu kod kojih u tehnološko-radnom procesu prije ispuštanja otpadnih voda u javnu kanalizaciju, treba vršiti pročišćavanje i neutraliziranje otpadne vode, u smislu članka 15. i 37. ovog Pravilnika, moraju se priključiti posebnim kanalizacijskim priključkom.

Članak 76.

Kod etažne izgradnje ili diobe objekta, ne može se dozvoliti izvedba posebnih kanalizacijskih priključaka za pojedine etaže.

Članak 77.

Kod diobe objekta u dva ili više dijelova, u vertikalnom smislu, može se dozvoliti rekonstrukcija interne kanalizacije na način da svaki od novonastalih dijelova dobije vlastiti odvojeni kanalizacijski priključak.

Pojedini dio tako djeljenog objekta može biti spojen s javnom kanalizacijom, samo ako tako podijeljeni dijelovi sačinjavaju odvojenu građevinsku cjelinu.

Dva ili više susjednih objekata, mogu imati iznimno zajednički kanalizacijski priključak s javnom kanalizacijom.

Članak 78.

Kanalizacijski priključak izvodi se načelno u pravcu okomitom na građevnu liniju i u propisanom padu, vodeći računa o položaju objekta u odnosu na sustav javne kanalizacije i regulacijski plan.

Članak 79.

Minimalni profil kanalizacijskog priključka određuje se na temelju hidrauličkog proračuna i ne može biti manji od Ø 15 cm.

Najmanja dubina kanalizacijskog priključka izvan zgrade mora biti od 0,70 do 0,80 m, ukoliko to položaj javne kanalizacije dozvoljava.

Članak 80.

Priključni kanal u pravilu ne smije prolaziti preko nekretnina drugog vlasnika.

U slučaju kada priključni kanal iz tehničkih razloga mora prolaziti preko nekretnina drugog vlasnika, potrebna je suglasnost vlasnika tih nekretnina, odnosno drugi akt koji zamjenjuje suglasnost vlasnika.

Vlasnici preko čijih nekretnina prolazi priključni kanal, u smislu prethodnog stava ovog članka, mogu uvjetovati mjesto prolaza interne kanalizacije, ali ne i kanalizacijskog priključka.

Suglasnost za prolaz priključka preko nekretnina drugih vlasnika, kao i rejsavanje drugih imovinsko-pravnih pitanja, dužan je riješiti budući korisnik javne kanalizacije.

Članak 81.

Privremeni kanalizacijski priključak se izvodi na isti način kao stalni kanalski priključak.

VII. OBORINSKA I MELIORATIVNA ODVODNJA

Članak 82.

Oborinske i površinske vode sa neizgrađenog građevinskog zemljišta, zelenih površina i sa javno-prometnih površina mogu se ispuštati u otvoreni prirodni ili regulirani vodotok putem izvedenih otvorenih ili zatvorenih kanala samo preko pjeskolova, odnosno slivnika sa taložnikom, te hvatača za masti i ulja.

Članak 83.

Presvođenim potocima, izgrađenim otvorenim ili zatvorenim kanalima odvođe se oborinske i druge vode, koje ne treba pročišćavati, s tim da se uvođenje oborinske vode s javno prometnih i zelenih površina dozvoljava samo preko pjeskolova ili slivnika.

Članak 84.

U otvorene prirodne ili regulirane vodotoke mogu se iznimno, na temelju odobrenja tijela uprave nadležnog za

poslove vodoprivrede, ispuštati i otpadne vode iz uređaja za pročišćavanje internih kanalizacija, samo ako su pročišćene do stupnja propisnog za kategoriju vodotoka u koji se ispuštaju.

Članak 85.

Oborinska i površinska voda sa neizgrađenog zemljišta, zelenih površina i javno-prometnih površina ako su kanalizirane putem otvorenih ili zatvorenih kanala, mogu se disponirati u obalno more samo preko pojeskolova ili ugrađenih slivnika s taložnikom, te hvatača za masti i ulja.

Članak 86.

U kanalsku mrežu, koja je namijenjena za odvodnju oborinskih voda, kao i u sustave meliorativne odvodnje, ne smije se ispuštati:

a) sanitarna otpadna voda, tj. voda iz kućanstva, turističkih objekata, ugostiteljstva i sl.

b) industrijska otpadna voda koja je nastala kao posljedica tehnološkog procesa u industriji, zanatstvu i drugim djelatnostima,

c) radioaktivna otpadna voda sadržine radioaktivnih tvari i otpada.

VIII. SASTAV OTPADNIH VODA KOJE SE ISPUŠTAJU U SUSTAV JAVNE KANALIZACIJE

Članak 87.

U javni kanalizacijski sustav ne smiju se ispuštati otpadne tvari kojim se ugrožava predviđeni hidraulički režim toka odvodnje otpadnih voda, stabilnost objekta javne kanalizacije, rad strojeva na kanalizacijskim crpkama, tekući nadzor i održavanje objekta kanalizacije ili povećavaju troškovi eksploatacije.

U javnu kanalizaciju ne smiju se ispuštati tvari, koje miješanjem s recipijentom – prijemnikom uvjetuju stvaranje taloga i njegovo taloženje u recipijentu.

Industrijske otpadne vode, koje se ispuštaju u sustav javne kanalizacije moraju imati takav sastav da ne opterećuju stranom suspendiranom i otopljenom organskom i anorganskom tvari gradsku otpadnu vodu više nego je ona sama opterećena.

Članak 88.

U javni kanalizacijski sustav ne smiju se ispuštati naročito:

– krute i viskozne tvari, koje same ili u kontaktu sa drugim tvarima mogu prouzrokovati smetnje u protoku vode kroz kanalizacijske cijevi ili druge smetnje u radu kanalizacijskih objekata i uređaja kao što su : pepeo, drozga, slama, otpaci i strugotine metala, plastike i drva, staklo, krpe, perje, dlake, meso, životinjske utrobe, vapneni mulj, ostaci vapna, otpad od proizvodnje piva, konzervi i destilacija, ostaci kemikalija, boja i sl. talozi koji nastaju pri pročišćavanju vode, cementni mulj, ostaci betona kod proizvodnje betona, tvari koje nastaju čišćenjem i održavanjem betonara, asfaltnih baza i dr,

– kisele, alkalne, agresivne i ostale štetne tvari koje nepovoljno djeluju na materijal od kojega su izrađene kanalizacijske cijevi, objekti i uređaji kanalizacijskog sustava,

– tvari koje same ili u kontaktu sa drugim tvarima mogu

izazvati smetnje i opasnost po zdravlje ili život ili sprečavati ulaz u kanale, objekte i uređaje radi održavanja i popravka kao što su: zapaljive i eksplozivne tekućine, štetni i plinovi neugodna mirisa (sumporovodik, sumporni dioksid, dušikovi oksidi, cijanid, klor, i sl.),

- patogene bakterije ili virusi,
- radioaktivne materije
- ostale štetne tvari.

U atmosferi kanala ne smije biti više od 0,005 mg/l rasplinjenih ili plinovitih ugljika.

U atmosferi kanala ne smije biti cijanovodika.

Članak 89.

Zdravstvene, veterinarske ustanove i druga poduzeća u čijim bi se otpadnim vodama mogle naći patogene bakterije ili virusi opasni po zdravlje i život ljudi, moraju svoje otpadne vode izložiti specijalnom tretmanu – dezinfekciji – prije ispuštanja u javnu kanalizaciju.

Članak 90.

Ako su koncentracije štetnih tvari u otpadnim vodama pojedinih korisnika javnog kanalizacijskog sustava veće od normativa utvrđenih važećim propisima ili određenog standarda gradskih sanitarno-potrošnih voda u smislu agresivnosti voda u ovisnosti o količini prisutnih tvari, moraju se izgraditi i osposobiti za prethodno pročišćavanje otpadnih voda u roku od 12 mjeseci, ako drugim propisima nije određen kraći rok.

Članak 91.

Nadzor nad sastavom otpadnih voda koje se ispuštaju u javnu kanalizaciju obavlja se redovitim i kontrolnim analizama.

Javno poduzeće vrši također kontrolu ispravnosti rada i održavanja objekata i uređaja pravnih osoba iz članka 3. ovog Pravilnika.

U nadležnost i obvezu Javnog poduzeća ulazi i kontrola zagađenosti recipijenta na mjestima ispusta otpadnih voda u recipijent.

Članak 92.

Korisnik javne kanalizacije dužan je vršiti redovite analize sastava i svojstva otpadnih voda i utvrđivati količine istih ako:

- protoka otpadnih voda iznosi više od 10 l/sek.
- protoka otpadnih voda iznosi više od 5% u odnosu na protoku u javnom kanalu,
- u otpadne vode mogu dospjeti tvari koje nepovoljno djeluju na kanalizacijsku mrežu, objekte i uređaje, zdravlja i život ljudi,
- je sastav otpadnih voda u suprotnosti sa propisima o zaštiti recipijenta.

Članak 93.

Redovite analize sastava otpadnih voda koje se ispuštaju u javnu kanalizaciju, obavljaju korisnici javne kanalizacije sami ili putem za takvu djelatnost ovlaštene organizacije ili poduzeća.

Izvanredne analize obavljaju se kada uslijed elementarnih nepogoda ili zastoja na uređaju korisnika javne kanalizacije, može doći do zagađivanja otpadnih voda u većem

opsegu.

Članak 94.

Redovite i izvanredne analize obuhvaćaju fizikalna, kemijska, bakteriološka i biološka svojstva otpadnih voda, ovisno o tehnološkom procesu.

Članak 95.

Tijela uprave nadležna za poslove vodoprivrede i sanitarnih inspekcije suglasno određuju učestalost redovitih analiza i elemente sastava otpadnih voda, čije se prisustvo i količina mora redovito ispitivati.

Članak 96.

Korisnik javne kanalizacije koji sam vrši izvanredne analize otpadnih voda mora o tome voditi dnevnik.

Članak 97.

Korisnik javne kanalizacije, koji mora vršiti pročišćavanje svojih otpadnih voda, dužan je zatražiti od poduzeća koje upravlja javnom kanalizacijom najmanje tromjesečno analizu otpadnih voda.

Članak 98.

Korisnik javne kanalizacije dužan je obavješćivati, o rezultatima analiza i količinama otpadnih voda, odnosno dostavljati rezultate analiza tijelu nadležnom za poslove vodoprivrede i sanitarnoj inspekciji, te Javnom poduzeću koje upravlja javnom kanalizacijom i organizaciji kojoj su povjereni poslovi zaštite voda na način kako to odrede nadležna tijela uprave.

Članak 99.

Uzorci otpadnih voda potrebnih za analize uzimaju se u pravilu u kontrolnom oknu koje se nalazi neposredno do mjesta ispuštanja otpadne vode u javnu kanalizaciju.

Članak 100.

Uzorke otpadnih voda potrebnih za analizu iz članka 97. ovog Pravilnika uzima predstavnik poduzeća kojem je povjereno upravljanje javnom kanalizacijom, uz prisutnost vlasnika interne kanalizacije.

Članak 101.

Učestalost uzorkovanja otpadnih voda kao i vrsta i broj ispitanih uzoraka mora biti prilagođena ciklusu proizvodnje vlasnika interne kanalizacije u cilju dobivanja podataka o kvaliteti i količini otpadnih voda u toku cijelog ciklusa proizvodnje.

Članak 102.

Uzorci otpadnih voda analiziraju se prema standardnim metodama koje su propisane, te preporukama znanstvenih institucija u zemlji i svijetu.

Članak 103.

Pri uzimanju uzoraka otpadnih voda potrebnih za ana-

lize vodi se evidencija o:

- datumu i mjestu uzimanja uzoraka,
- vremenskim prilikama,
- temperaturi zraka,
- temperaturi otpadne vode,
- izgledu otpadne vode,
- mirisu otpadne vode,
- boji otpadne vode,
- protoku otpadne vode 1/sek,
- visini otpadne vode u kanalu,
- nazivu organizacije – poduzeća koje uzima uzorak,
- prezime, ime i funkcije osoba koje prisustvuju pri uzimanju uzoraka,
- i druge relevantne podatke.

Članak 104.

Pored redovitih i izvanrednih analiza vrše se i kontrolne analize.

Kontrolne analize vrši za to ovlašteni laboratorij na zahtjev tijela uprave nadležnog za poslove vodoprivredne ili sanitarne inspekcije, poduzeća koja upravlja javnom kanalizacijom ili organizacije kojoj su povjereni poslovi zaštite voda od zagađivanja.

Članak 105.

Na temelju kontrolnih analiza ili ako se utvrdi da sastav otpadnih voda ne zadovoljava kvalitetu iz članka 90. ovog Pravilnika, određuju se zaštitne mjere od nadležnog tijela za poslove vodoprivredne i sanitarne inspekcije.

IX. POSTUPAK I UVJETI PRIKLJUČIVANJA NA JAVNU KANALIZACIJU

Članak 106.

U prethodnom postupku – prije izdavanja građevinske dozvole – investitor objekta je dužan zatražiti od Javnog poduzeća obavijest o mogućnosti i načinu priključivanja na javnu kanalizaciju.

Članak 107.

Nakon pribavljanja uvjeta uređenja prostora za izgradnju objekta, investitor je dužan prije izrade tehničke dokumentacije zatražiti od Javnog poduzeća suglasnost za priključenje na javnu kanalizaciju.

Zahtjev za izdavanje suglasnosti za priključenje na javnu kanalizaciju mora sadržavati obim potrebne usluge: količinu otpadne vode koja bi se trebala odvoditi, kvalitetu otpadne vode i druge tehničke podatke od značenja za izdavanje suglasnosti u odnosu na odredbe ovog Pravilnika.

Članak 108.

Suglasnost za priključivanje na javnu kanalizaciju je dokument kojim se potvrđuje, da je tehnički moguće za traženi objekt izvršiti priključivanje na javnu kanalizaciju i za taj objekt osigurati traženi obim usluga.

Suglasnost za priključenje objekta služi kao osnova za izradu tehničke dokumentacije i za ishođenje građevinske dozvole, odnosno posebnog rješenja o građenju.

Članak 109.

Javno poduzeće je dužno izdati suglasnost za priključe-

nje na javnu kanalizaciju, ukoliko postoje tehnički uvjeti i ukoliko je priključivanje novih korisnika usluga u skladu sa razvojnim planovima, ako takvim priključivanjem ne bi bila narušena utvrđena kvaliteta usluga odvodnje postojećih objekata.

Članak 110.

Ukoliko ne postoje tehnički uvjeti za priključivanje objekta na javnu kanalizaciju, Javno poduzeće ne može izdati suglasnost za priključenje i obvezno je izvijestiti investitora objekta o preduvjetima ostvarenja tehničkih uvjeta pod kojim se objekt može priključiti na javnu kanalizaciju.

Obavijest iz prethodnog stavka ovog članka ne smatra se danom suglasnosti.

Članak 111.

Suglasnost za priključivanje objekta na javnu kanalizaciju vrijedi dvije godine od dana izdavanja.

Istekom roka važenja izdane suglasnosti za priključenje objekta na javnu kanalizaciju investitor može tražiti produženje važenja te suglasnosti.

Članak 112.

Investitor objekta je dužan prije priključivanja objekta na javnu kanalizaciju, temeljem suglasnosti za priključivanje, zatražiti od Javnog poduzeća na tipskom obrascu izradu projekta – rješenja kanalizacijskog priključka.

Zahtjevu se prilaže:

- a) jedan primjerak tehničke dokumentacije (projekt odvoda voda)
- b) suglasnost za priključivanje objekta, u prijepisu
- c) uvjerenje o reguliranim odnosima pri utvrđivanju učešća u troškovima izgradnje komunalnih objekata i uređaja individualne komunalne potrošnje, ukoliko takvi postoje.

Članak 113.

Suglasnost za priključivanje objekta, odnosno izvedba priključka na novu kanalizaciju ne može se izdati odnosno izvršiti, ukoliko nije riješen način odvodnje objekta niti osigurano pročišćavanje otpadnih voda na način, da kvalitet otpadnih voda bude u skladu s važećim propisima ili određenim standardom gradskih sanitarno-potrošnih voda.

Članak 114.

Za korištenje privremenih objekata, može se odobriti privremeni priključak na javnu kanalizaciju, uz uvjet da su utvrđeni urbanističko-tehnički uvjeti, odnosno, izdana posebna dozvola ili rješenje od nadležnog tijela u kojem smislu Javno poduzeće zaključuje poseban ugovor s investitorom.

Članak 115.

Javno poduzeće dužno je donijeti odluku po zahtjevu iz članka 109. ovog Pravilnika u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 116.

Za izvršenje – izvedbu priključka objekta na javnu ka-

nalizaciju, investitor objekta zaključuje s Javnim poduzećem poseban ugovor kojim se reguliraju međusobni odnosi, cijena i rok izvedbe kanalizacijskog priključka.

Članak 117.

Naknadu za postupak određivanja tehničkih uvjeta i izdavanja suglasnosti za priključivanje, kao i neposredne troškove priključivanja objekta na javnu kanalizaciju, snosi investitor objekta.

Članak 118.

Nakon izdavanja suglasnosti i izrade projekta - rješenja kanalizacijskog priključka objekta na javnu kanalizaciju, investitoru objekta nije dozvoljena nikakva izmjena tehničke dokumentacije ni interne kanalizacije, kao ni mijenjanje namjene ili kapaciteta odvoda, bez pismene suglasnosti Javnog poduzeća.

Članak 119.

Prije početka izgradnje ili rekonstrukcije interne kanalizacije ili uređaja, koji se priključuju na javnu kanalizaciju, investitor objekta je dužan podnijeti Javnom poduzeću Prijavu o početku izvođenja interne kanalizacije.

Članak 120.

Javno poduzeće je ovlašteno za vršenje nadzora, u toku izvođenja interne kanalizacije, koji nadzor je investitor dužan omogućiti, a po završetku izvođenja interne kanalizacije ili uređaja, obavezno je prisustvovati tehničkom ispitivanju na poziv i o trošku investitora objekta.

Članak 121.

Primjedbe predstavnika Javnog poduzeća u poslovima vršenja nadzora prilikom izvođenja interne kanalizacije ili uređaja, obavezno se unose u tehničku dokumentaciju koja se vodi za objekat.

Članak 122.

Priključivanje objekta na javnu kanalizaciju može se izvršiti samo ukoliko je interna kanalizacija izvedena u smislu odredaba ovog Pravilnika o čemu se izdaje atest, kojim Javno poduzeće ne preuzima nikakvu odgovornost za njenu ispravnost.

Članak 123.

U slučaju da se na dijelu postojeće mreže javne kanalizacije vrši zamjena i rekonstrukcija kanala iz bilo kojih razloga, Javno poduzeće dužno je o svom trošku sve postojeće priključke prespojiti na novo izgrađeni kanal.

Vlasnik nekretnine - objekta, odnosno osoba koja njom upravlja, a interna kanalizacija je spojena na septičku jamu ili je odvodnja riješena na drugi način, dužan je priključiti se na sustav novog kanala u koliko je to tehnički moguće, o svom trošku.

Članak 124.

Zahtjevi investitora objekta za izdavanje suglasnosti za priključivanje objekta na javnu kanalizaciju, koji su podni-

jeti Javnom poduzeću do stupanja na snagu ovog Pravilnika, rješavat će se po dosadašnjem postupku.

X. MEĐUSOBNI ODNOS JAVNOG PODUZEĆA I KORISNIKA JAVNE KANALIZACIJE

Članak 125.

Javno poduzeće je dužno redovito održavati sustav javne kanalizacije, na način da je neprekidno u funkciji.

Članak 126.

Javno poduzeće je obvezno da putem svojih uređaja i kanalizacijske mreže kojom upravlja, vrši odvodnju otpadnih voda neprekidno.

Članak 127.

Obveza Javnog poduzeća iz prethodnog članka ovog Pravilnika prestaje u slučaju:

1. Više sile, kao npr. neuobičajenog visokog nivoa mora (vode), proloma oblaka, zemljotresa i sl.
2. Većih pogonskih i tehničkih smetnji izazvanih bez krivnje Javnog poduzeća.

Javno poduzeće je u slučajevima iz prethodnog stavka, dužna poduzeti sve tehničke mjere kako bi se u što kraćem roku normalizirala odvodnja otpadnih voda.

Članak 128.

U slučaju prekida odvodnje, iz članka 127. ovog Pravilnika Javno poduzeće ne snosi odgovornost za štete koje bi zbog toga nastale korisnicima ili trećim licima.

Kod predviđenih obustava odvodnje, javno poduzeće je dužno o tome unaprijed obavijestiti korisnike kanalizacije, putem sredstava javnog obavješćivanja.

Članak 129.

Javno poduzeće je dužno uvijek voditi brigu kod izvršenja radova na javnoj kanalizaciji, da kada god je to moguće, privremenim sustavima uspostavi odvodnju, a posebno javno-zdravstvenih ustanova.

Članak 130.

Javno poduzeće je dužno da u svakom slučaju prekida odvodnje na javnoj kanalizaciji, odmah obavijesti o događaju. Centar za obavješćivanje, a u slučaju dužeg prekida odvodnje i tijela uprave, koja vrše nadzor nad radom Javnog poduzeća.

Članak 131.

Javno poduzeće dužno je vršiti pražnjenje septičkih i sabirnih jama na zahtjev i o trošku vlasnika odnosno korisnika, svojim sredstvima ili to vrši putem drugog poduzeća, koje je registrirano za tu djelatnost i to u skladu sa odredbama odgovarajućih odluka.

Članak 132.

Javno poduzeće je ovlašteno u slučaju samovoljnog priključivanja objekta na javnu kanalizaciju, protivno odredbama ovog Pravilnika na ukidanje tako izvedenog kanalizacijskog priključka o trošku investitora.

Članak 133.

Ukoliko se u slučaju samovoljnog priključivanja objekta na javnu kanalizaciju, protivno odredbama ovog Pravilnika kanalski priključak stavi i u funkciju, Javno poduzeće je ovlašteno pored ukidanja tako izvedenog priključka, poduzeti i mjere za zatvaranje dovoda vode u cilju sprečavanja štetnih posljedica.

Troškove izvršenja radova iz stava 1. ovog članka snosi vlasnik odnosno korisnik tako izvedenog priključka.

Članak 134.

Javno poduzeće, kod ukidanja kanalskog priključka u smislu članka 132. i 133. ovog Pravilnika, ne snosi štetu ni odgovornost nastale takvom radnjom.

Članak 135.

Javno poduzeće je dužno djelatniku Javnog poduzeća dati uredno ovlaštenje ili posebni pismeni nalog za izvršenje radova pri pregledu interne kanalizacije u cilju izvršavanja poslova i radnih zadataka kao i obavljanje hitnih i neodložnih poslova radi kojih bi zbog neizvršavanja mogla nastupiti veća šteta, odnosno radi sprečavanja veće štete za korisnike, Javno poduzeće ili treća lica.

Članak 136.

U slučajevima sprečavanja djelatnika Javnog poduzeća u vršenju poslova i radnih zadataka, korisnik ili osoba koja ga je u tom spriječila, snosi sve štetne posljedice zbog neizvršavanja zadataka.

Djelatnici Javnog poduzeća moraju se legitimirati ovlaštenjem ili radnim nalogom korisniku kanalizacije i to prije početka izvršenja poslova i radnih zadataka, sa posebnim obrazloženjem zadatka i upozorenjem na štetne posljedice.

Članak 137.

Javno poduzeće u provođenju prava nadzora nad korištenjem javne kanalizacije, ima pravo davanja uputa i naloga, radi osiguranja funkcioniranja sustava odvodnje, a posebno u održavanju sanitarnog minimuma, radi zaštite zdravlja i sprečavanja opasnosti zagađivanja pitke vode i čovjekove okoline.

Javno poduzeće je ovlašteno i na davanje skice tipskih objekata u sustavu odvodnje bez naplate, ukoliko za takav objekat nije potrebno projektiranje.

Članak 138.

Zahtjevi korisnika Javnom poduzeću podnose se pismenim putem, a iznimno u hitnim slučajevima usmeno ili telefonskim putem, kada se radi o potrebi hitne intervencije, zbog čijeg neizvršenja bi moglo doći do štetnih posljedica za korisnika kanalizacije ili treća lica.

Javno poduzeće je dužno po zahtjevu korisnika pismenim putem donijeti odluku u roku 15 dana od dana podnošenja zahtjeva, osim u slučajevima kada je prema odredbama ovog Pravilnika utvrđen kraći ili duži rok, a kada je zahtjev podnesen usmeno ili telefonski, odmah.

Članak 139.

Korisnik javne kanalizacije je dužan redovito održavati internu kanalizaciju, uređaje i objekte, kao i izljevna mjesta

u ispravnom stanju o svom trošku.

U slučaju da ovlašten djelatnik Javnog poduzeća ustanovi nedostatak ili neispravnost na internoj kanalizaciji i uređajima, upozorit će korisnika, usmeno ili pismeno i odrediti rok za dovođenje interne kanalizacije u ispravno stanje.

Ako korisnik u određenom roku ne postupi prema zahtjevu ovlaštenog djelatnika Javnog poduzeća, a utvrđeni nedostatak ili neispravnost na internoj kanalizaciji ili uređajima, može prouzrokovati veće štete ili znatnije utjecati na održavanje sanitarnog minimuma, radi zaštite zdravlja i sprečavanja opasnosti zagađivanja pitke vode ili znatnije utjecati na funkcioniranje sustava javne kanalizacije, primenit će se mjere prekida kanalskog priključka uz istovremeno poduzimanje mjera prekida opskrbe vodom.

Članak 140.

U slučaju da je po nadležnim tijelima uprave određeno da Javno poduzeće iz zdravstvenih ili drugih važnih razloga, prinudno izvede preinake dijela interne kanalizacije, za ovako izvedene preinake, javno poduzeće ne snosi odgovornost, ako ove ne bi odgovarale korisnicima za njihove buduće potrebe.

Članak 141.

Ukoliko korisnik postavi zahtjev za premještaj ili proširenje kanalizacijskog priključka, troškovi zahtjevano rekonstrukcije i premještanja tereta korisnika.

Članak 142.

Za izvršenje popravka na javnoj kanalizaciji ili kanalizacijskom priključku, nije potrebna dozvola vlasnika nekretnosti, ali je Javno poduzeće dužno da vlasnika prethodno obavijesti o namjeravanim radovima, a ako se radi o izuzetno hitnom slučaju, Javno poduzeće ima pravo da odmah otpočne s radovima, a vlasnika obavijesti prema mogućnostima u toku ili po završetku radova.

Članak 143.

Korisnik ili treće lice je obvezno dopustiti izvršenje radova na javnoj kanalizaciji u cilju sprečavanja štete, održavanja sanitarnog minimuma, radi zaštite zdravlja i sprečavanja opasnosti zagađivanja pitke vode ili čovjekove okoline, time da je Javno poduzeće obvezno naknadno riješiti eventualna imovinsko-pravna pitanja.

Ukoliko korisnik ili treće lice onemogućiti izvršenje radova u smislu prethodnog stavka ovog članka, odgovoran je za štetne posljedice.

Članak 144.

Korisnik kanalizacije ne smije poduzimati radnje koje uzrokuju izvanredne troškove održavanja ili funkcioniranja javne kanalizacije, a ukoliko svojim radnjama prouzrokuje troškove dovođenja tih objekata u stanje funkcionalnosti, povećani troškovi održavanja terete korisnika.

Članak 145.

Korisniku kanalizacije, kod razdjelnog sustava odvodnje, nije dozvoljeno u kanal za odvođenje oborinske vode priključivati ni na kakav način niti ispuštati, sanitarne, in-

dustrijske, radio-aktivne i druge vode.

Članak 146.

Korisniku kanalizacije nije dozvoljeno nikakovo spajanje interne kanalizacije s javnom kanalizacijom između kontrolnog okna iz članka 22. ovog Pravilnika i spoja na kanalizacijskom priključku s javnom kanalizacijom.

Članak 147.

Korisniku nije dozvoljeno korištenje sanitarnih objekata interne kanalizacije:

a) pri vršenju popravaka na kanalizacijskom priključku ili na dijelu javne kanalizacije, kada popravak uslovljava privremeni prekid korištenja kanalizacije,

b) ako korisnik kanalizacije može ugroziti čovjekovu okolinu,

c) ako kontrolno okno iz članka 22. ovog Pravilnika nije pristupačno ili je zatrpano.

Kod gospodarskih i drugih objekata, koje u svom tehnološkom procesu ispuštaju u javnu kanalizaciju otpadne vode, u dogovoru s Javnim poduzećem utvrđuju se mjere odvodnje koje su obvezne za vrijeme popravka.

Članak 148.

Korisnici kanalizacije, koji su dužni prije ispuštanja otpadne vode u javnu kanalizaciju vršiti skupljanje masnoća, pročišćavati ili neutralizirati otpadne vode, dužni su najmanje jednom godišnje pregledati i ispitati, po zato ovlaštenom poduzeću, uređaje i naprave, a najkasnije do 1. VI. tekuće godine, Javnom poduzeću predložiti atest o ispravnosti takvih objekata i uređaja.

Članak 149.

Ukoliko korisnik kanalizacije ne udovolji obvezi iz prethodnog članka ovog Pravilnika, Javno poduzeće će izvršiti ispitivanje na teret korisnika, a u slučaju neispravnosti uređaja i objekata prekinut će kanalizacijski priključak, do dovođenja uređaja i objekata u ispravno stanje.

Članak 150.

Korisnik kanalizacije je dužan predložiti Javnom poduzeću ateste uređaja i objekata za pročišćavanje i neutraliziranje otpadne vode bilo da su uređaji i objekti ugrađeni kod izgradnje interne kanalizacije ili naknadno ugrađeni.

Članak 151.

Ugradnja naprava za zaštitu javne kanalizacije ne može se izvršiti niti te naprave koristiti bez posebnog odobrenja Javnog poduzeća, koja će utvrditi i posebne mjere sigurnosti za zaštitu javne kanalizacije i prijemnika (recipijenta).

Članak 152.

Privremeno ili trajno otkazivanje korištenja javne kanalizacije se vrši otkazivanjem korištenja vode.

Kod trajnog otkazivanja korištenja javne kanalizacije ukida se kanalizacijski priključak.

Pod trajnim otkazivanjem korištenja vode smatra se i trajno otkazivanje korištenja javne kanalizacije, ukoliko za objekt nije izveden drukčiji način opskrbe vodom.

Kod ponovnog uspostavljanja priključka korisnik je dužan snositi troškove ponovnog priključivanja vode odnosno kanalizacije.

Članak 153.

U slučaju spora između investitora ili korisnika stambenog, gospodarskog, poslovnog ili drugog objekta i Javnog poduzeća u pogledu ispunjenja uvjeta za priključivanje objekta na javnu kanalizaciju, uvjetima i načinu odvodnje otpadne vode, sastava otpadne vode i prava i obveza, koja proizlaze iz odredaba ovog Pravilnika, odlučuju tijela uprave, koja provode nadzor nad radom Javnog poduzeća.

XI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 154.

Za nepridržavanje odredaba ovog Pravilnika, Javno poduzeće može samostalno ili putem odgovarajućih inspeksijskih službi pokrenuti prekršajni postupak, a ako kršenje tih odredaba predstavlja i krivično djelo, dužno je za to djelo podnijeti prijavu nadležnim tijelima.

Članak 155.

Postojeće interne kanalizacije, objekti i uređaji stambenih, privrednih, poslovnih ili drugih objekata, ukoliko nisu izvedeni u skladu s odredbama ovog Pravilnika, moraju korisnici kanalizacije o svom trošku uskladiti u roku od 12 mjeseci od dana primjene ovog Pravilnika ukoliko drugim propisima nije predviđen drugi rok.

Članak 156.

Ako su koncentracije štetnih tvari u otpadnim vodama koje se upuštaju u javni odvodni sustav veće od koncentracija utvrđenih normativima Uredbe o kategorizaciji voda i Odluke o maksimalno dopuštenim koncentracijama radionuklida i opasnih tvari u međurepubličkim vodotocima, međudržavnim vodama i vodama obalnog mora i drugih važećih propisa, korisnik mora izgraditi i osposobiti uređaj za prethodno pročišćavanje otpadnih voda u roku 12 mjeseci od dana primjene ovog Pravilnika, ako drugim propisima nije određen kraći rok.

Članak 157.

Nakon isteka roka iz članka 155. i 156. ovog Pravilnika Javno poduzeće ima pravo, da uz prethodnu opomenu i po isteku eventualno naknadno danog roka, koji ne može biti duži od polovine utvrđenog roka predviđenog za usklađivanje postojeće interne kanalizacije, odnosno izgradnju i osposobljavanje uređaja prema objektivnim mogućnostima dovođenja interne kanalizacije u skladu s odredbama ovog Pravilnika, dađe izvršiti potrebne radove o trošku korisnika kanalizacije, odnosno primjeni mjere predviđene ovim Pravilnikom.

Članak 158.

Izmjene i dopune ovog Pravilnika donosi Upravni odbor Javnog poduzeća po postupku po kojem je i donesen.

Članak 159.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana donošenja.
Rijeka, 17. veljače 1994.

Predsjednik
Upravnog Odbora
Mario Kajapi, v.r.